

Odvjetnik
BORIS BULJ
Split, Hrvatske mornarice 1F
tel: +385 21 251 622, fax: +385 21 250 071
e-mail: info@bulj.hr

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU SUDOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB

26-11-2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC ZAGREB
Ulica grada Vukovara 70
10000 ZAGREB

Na broj 72./St-2481/2018

U Splitu, 21. studeni 2018. godine

PREDSTEČAJNI VJEROVNIK: JUKIĆ-DAM d.o.o., iz Otok, Živinić 26,
OIB: 78913530404, zastupan po
punomoćniku Borisu Bulju, odvjetniku u
Splitu, Hrvatske mornarice 1 F

PREDSTEČAJNI DUŽNIK: TEHNIKA d.d. iz Zagreba, Ulica grada
Vukovara 274, OIB: 73037001250

PRIJAVA TRAZBINE U PREDSTEČAJNI POSTUPAK

Vrijednost: 742.103,64 kn

1. Nad predstečajnim dužnikom Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj gornji od dana 09. studeni 2018. godine, otvoren je predstečajni postupak.

Rješenje o otvaranju predstečajnog postupka istaknuto je na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova dana 09. studeni 2018. godine, s pozivom vjerovnicima da prijave svoje tražbine u roku od 21 dana od dana dostave rješenja o otvaranju stečajnog postupka na mrežnim stranicama.

2. Vjerovnik potražuje od predstečajnog dužnika iznos od 742.103,64 kn, a koji se sastoji od slijedeće tražbine:

- Iznosa od 327.257,63 kn, na ime glavnice potraživanja po nepravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu broj 70. P-674/2012
- Iznosa od 117.134,00 kn, na ime dosuđenog troška postupka po nepravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu broj 70. P-674/2012
- Iznosa od 297.712,01 kn na ime zakonskih zateznih kamata za neplaćenu a dosuđenu glavnicu i neplaćene i dosuđene kamate iz presudi Trgovačkog suda u Zagrebu broj 70. P-674/2012 tekućim od dana dospjeća do dana 09. studeni 2018. godine

DOKAZ:

- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj 70. P-674/2012
- obračun kamata po presudi

3. Iz navedenih razloga vjerovnik podnosi prijavu svojih dospjelih novčanih tražbina prema stečajnom dužniku u iznosu od 742.103,64 kn u dva primjerka.

JUKIĆ-DAM d.o.o.
zastupan po:

ODVJETNIK
Božić Bulj
Brijuni, Hrvatske mornarice 19

Prilog:

- Punomoć
- Popunjen obrazac 3
- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj 70. P-674/2012
- obračun kamata po presudi

PUNOMOĆ

ODVJETNIK
Boris Bulj
Split, Hrvatske mornarice 1F

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

u PREDSTIŽAJNOM postupku koji se vodi

pred TRGOVAČKIM SUDOM U ZAGREBU; FINA RC ZAGREB

pod poslovnim brojem 72 Sf-2481/2018

na tužbu (prijedlog, optužnicu) JUKIĆ-DAM d.o.o.

protiv TEHNIKA d.d.

radi prijave tražbine u predstečajni postupak

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, te daje u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u _____

u Splitu, dne 22.11.2018.

 JUKIĆ & DAMIĆ
ZA GRADENJE I USLUGE
21238 Otok Dalmatinski
M.B: 2369526

DANIEL JUKIĆ

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Financijska agencija, RC Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Poslovni broj spisa 72. St-2481/2018-17

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv JUKIĆ-DAM d.o.o.

OIB: 78913530404

Adresa / sjedište Otok, Živinić 26

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv TEHNIKA d.d.

OIB: 73037001250

Adresa / sjedište: Zagreb, Ulica grada Vukovara 274

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj 70. P-674/2012

Iznos dospjele tražbine 742.103,64 kn

Glavnica 444.391,63 kn

Kamate 297.712,01kn

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj 70. P-674/2012

- obračun kamata

Vjerovnik raspolaze ovršnom ispravom DA / NE za iznos 742.103,64 kn

Naziv ovršne isprave

- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj 70. P-674/2012

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

21.11.2018

Potpis vjerovnika:

JUKIĆ-DAM d.o.o. po
punomoćniku:

ODVJETNIK
Boris Bulj
Split, Hrvatske mornarice 1F

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

70. P-674/2012

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu tog suda Maji Jurovicki kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja JUKIĆ-DAM d.o.o., Otok, Živinić 26, OIB: 78913530404, zastupano po punomoćnicima iz ZOU Ivan Močić i Boris Bulj, iz Splita, Hrvatske mornarice 1F, protiv tuženika TEHNIKA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB: 73037001250, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 03. listopada 2016. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 09. studenog 2016.

presudio je

I Nalaže se tuženiku Tehnika d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 274 tužitelju Jukić-Dam d.o.o. Otok (Dalmacija), Živinić 26, isplatiti iznos od 327.257,63 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 21. siječnja 2012. i to po stopi koja je određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, sukladno čl.29.st.2 ZOO-a pa do isplate, sve u roku od 8 dana.

II Utvrđuje se nepostojanje potraživanja tuženika prema tužitelju u iznosu od 285.507,99 kn te se prigovor radi prebijanja odbija kao neosnovan.

III Nalaže se tuženiku naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 117.134,00 kn u roku od 8 dana.

IV Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadom parničnog troška u iznosu od 10.000,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi tvrdi da je s tuženikom u višegodišnjem poslovnom odnosu u kojem je tuženik naručitelj radova, a tužitelj izvođač. Navodi kako je tuženik, između ostalog, naručio, a tužitelj za njega u razdoblju od prosinca 2010. do lipnja 2011. izveo radove žbukanja zidova, stropa i dijafragme te izrade estriha s podlogom na gradilištu u Zagrebu, Cvjetni prolaz – Varšavska 6 i za izvedene radove ispostavio šest privremenih situacija koje je tuženik uredno ovjerio. Ističe kako je prema ugovoru broj 3067/2010-M radove trebalo izvesti u roku od 30 dana, ali budući tuženik nije osigurao uvjete za izvedbu radova oni su trajali, s

prekidima do lipnja 2011. Tužitelj navodi kako je tijekom listopada, studenog i prosinca 2011. u više navrata pozivao tuženika ovjeriti prijedlog okončanog obračuna radova, ali se tuženik na to oglušio pa mu je tužitelj 19.12.2011. dostavio okončanu situaciju u vrijednosti od 127.582,88 kn, ali niti do pokretanja ovog postupka tuženik nije ovjerio okončani situaciju, niti na propisan način osporio dostavljeni obračun iako se u toč. 5. Zapisnika o okončanom obračunu od 05.10.2011. obvezao ovjeri okončan situaciju kada gradilište usuglasi dio troškova koji se odnosi na izvođača. Temeljem čl. 24. Godišnjeg ugovora kojeg su stranke sklopile 26.11.2010. broj 3066/2010-M ili Godišnjeg ugovora od 11.03.2011. broj 2817/2011-M tužitelj kao izvođač radova i tuženik kao naručitelj radova dužni su napraviti konačni obračun izvedenih radova u roku od 30 dana od dana završetka radova, a koji rok nije poštivan isključivo zbog propusta tuženika. Ističe kako tijekom izvođenja radova tuženik nije imao nikakvih primjedaba na kvalitetu izvedenih radova. Navodi kako su zbog odugovlačenja ovjere Okončanog obračuna tužitelju kod tuženika blokirana i sredstva u iznosu od 10% depozita od svake ovjerene situacije što u ovom slučaju iznosi 245.295,30 kn. Budući tuženik odbija tužitelju isplatiti izvedene radove i depozit to tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka donesene presudu kojom će tuženiku naložiti isplatu utuženog iznosa.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protiv tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, navodeći kao tužiteljevo potraživanje od 127.582,88 kn po prijedlogu okončane situacije nije osnovano jer zapravo nije ni dospjelo jer prema odredbi čl. 20. Godišnjeg ugovora bitan preduvjet za dospelost je da je situacija ovjerena i potvrđen primitak radova kao i da je tuženik kao naručitelj od investitora naplatio radove koje je tužitelj izveo. Ističe kako u konkretnom slučaju radovi koje je tužitelj izveo nisu bili izvedeni kvalitetno, a nisu niti preuzeti. Ističe kako je radi utvrđivanja kvalitete izvedenih radova tuženik angažirao sudskog vještaka koji je utvrdio da su od izmjerene 52 cjeline tek tri dobro izvedene te da estrih nije dobro izveden. Tuženik je više puta upozoravao tužitelja na nekvalitetu izvedenih radova, ali je tužitelj odbio izvesti radove na otklanjanju nedostataka. Ističe kako sukladno odredbi čl. 23. Godišnjeg ugovora, ukoliko izvoditelj odbije otkloniti nedostatke naručitelj ima pravo štetu otkloniti na teret izvoditelja, a radi čega je tuženik i izveo te radove, a trošak tih radova snosi izvoditelj. Ističe kako je tužitelj odbio pristupiti Okončanom obračunu pa se sukladno čl. 24. zadnja privremena situacija smatra okončanom, ali kada se izvrši obračun vrijednosti izvedenih radova i zadržanog depozita, i vrijednost radova koji su izvedeni na teret tužitelja proizlazi da tužitelj biše duguje tuženiku nego on njemu. Stoga nije dospjelo niti potraživanje koje se odnosi na 245.295,30 kn na ime zadržanog depozita po privremenih situacija obzirom da je prema čl. 25. Godišnjeg ugovora i zadržan polog u visini od 10% upravo na ime garancije za dobro izvođenje i kvalitetu izvedenih radova, a budući radovi nisu kvalitetno izvedeni nema mjesta za osloboditi zadržani depozit slijedom čega predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Tužitelj se podneskom od 19.04.2012. očitovao na odgovor na tužbu tuženika navodeći da je sve radove izveo stručno i kvalitetno te da nadzorni organ nije imao primjedaba na izvedene radove. Ističe kako su nakon što je tužitelj izveo sve radove, drugi izvođači izvodili naknadne radove i isjekli kilometre instalacijskih kanala na podovima i zidovima i na taj način oštetili glazuru koju je tužitelj napravio. Tužitelj smatra kako tuženik bezrazložno i namjerno odbija ovjeriti okončanu situaciju i na taj način tužitelju uskratiti isplatu ugovorene cijene.

Sud je u dokaznom postupku temeljem čl. 220. st. 2 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 dalje: ZPP) proveo dokaze uvidom u Godišnji ugovor broj 2817/2011-M (list 4 do 7 spisa), Godišnji ugovor broj 3067/2010-M (list 8 do 11 spisa), u 1. do 6. privremenu situaciju (list 12 do 17 spisa), u okončanu situaciju (list 18 spisa), u Ugovor broj 3067/2010-M s priložima (list 19 do 23 spisa), u zapisnike od kvalitetni izvedenih radova (list 29 i 30 spisa), u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Area arte d.o.o. (

list 31 do 38 spisa), u presliku Građevinskog dnevnika (list 67 do 280 spisa), u preslike fotografija (list 281 do 304 spisa), u raspodjelu troškova dodatnih radova na glazurama (list 309 spisa), u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Area arte d.o.o. s tlocrtom stanova (list 368 do 431 spisa), proveo građevinsko vještačenje po vještaku Mirko Kožulj, dipl. ing. građ., proveo građevinsko vještačenje po vještaku Maji Petrović, dipl. ing. građ., saslušao svjedoke Vinka Kovačević, Ivana Krišto i Božidara Blažević.

Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. ZPP-a) ovaj sud došao je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Među strankama nije sporno da su bili u višegodišnjem poslovnom odnosu u kojem je tužitelj bio izvoditelj radova, a tuženik naručitelj radova na gradilištu Cvjetni prolaz-Varšavska po kojem je tužitelj trebao izvesti žbukanje zidova, stropa i dijafragme te izraditi estrih s podlogom.

Među strankama je sporno da li su svi radovi izvedeni kvalitetno, da li tuženik osnovano odbija platiti izvedene radove i vratiti tužitelju depozit u iznosu od 10% ovjerenih privremenih situacija.

Među strankama je sporno i tko je odgovoran za nedostatke na glazuri u stanovima na gradilištu Cvjetni prolaz-Varšavska koji su se pojavili, tužitelj ili tuženik.

Uvidom u Godišnji ugovor broj 2817/2011-M i Godišnji ugovor broj 3067/2010-M utvrđeno je da su stranke navedenim ugovorom ugovorile da će tužitelj izvesti graditeljske radove na gradilištima naručitelja, a prema ugovorima koje će sklopiti za svaku pojedinu građevinu. Čl. 23. navedenog ugovora ugovoreno je da radove kvalitativno i količinski preuzima gradilište komisijski, a ukoliko naručitelj utvrdi da izvršeni radovi ne odgovaraju po kvaliteti i količini, izvoditelj je dužan po nalogu naručitelja ispraviti nedostatke, a u slučaju da nedostatke ne ispravi, naručitelj ima pravo otkloniti nedostatke sam ili povjeriti drugom, a troškove naplatiti izvoditelju. Čl. 24. istog ugovora ugovoreno je da su konačni obračun naručitelj i izvoditelj dužni napraviti u roku od 30 dana od dana završetka radova, a ukoliko ne sačine okončani obračun, tada se zadnja situacija uzima kao okončana. Istim ugovorom određeno je i da naručitelj od svake situacije zadržava 10% vrijednosti radova do predaje objekta investitoru, odnosno najduže 2 mjeseca po okončanoj situaciji.

Uvidom u 1. do 6. Privremenu situaciju utvrđeno je da su sve vjere od naručitelja radova, Tehnika d.d., ovdje tuženika.

Uvidom u okončanu situaciju utvrđeno je da ona nije ovjerena od strane tuženika.

Uvidom u ugovor broj 3067/2010-M utvrđeno je da su tim ugovorom ugovoreni radovi strojne žbuke i estriha na gradilištu Cvjetni trg i Varšavska u predvidivom iznosu od 4.006.543,61 kn, a sve prema Godišnjem ugovoru broj 3066/2010-M.

Uvidom u zapisnik od 05.10.2011. o okončanom obračunu na kojem su bili prisutni predstavnici tužitelja i tuženika utvrđeno je da gradilište ne može ovjeriti okončanu situaciju dok se primopredaja ne izvrši komisijski, a investitor je imao primjedaba na kvalitetu izvedenih radova, pa glavni izvođač, tuženik, ne želi ovjeriti okončanu situaciju prije nego gradilište utvrdi ukupne troškove otklanjanja nedostataka.

Uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka, kojeg je angažirao tuženik, utvrđeno je kako on smatra da estrih nije dobro izveden, naročito u početnoj fazi prenošenja visina te radnoj fazi izvođenja i praćenja horizontalnosti bez obzira na otežavajuće vremenske okolnosti te naknadna rezanja.

Sud nije prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka Gorana Rukavine kao stručan i objektivan jer ga je za svoje potrebe naručio upravo tuženik.

Radi razjašnjenja sporne činjenice tko je odgovoran za nedostatke koji su se pojavili na glazurama sud je saslušao svjedoke Vinka Kovačević, Ivana Krišto i Božidara Blažević te proveo dva građevinska vještačenja.

Iz saslušanja Vinka Kovačević utvrđeno je da je on bio šef gradilišta na lokaciji Cvjetni prolaz, Varšavska 6 i ulazno izlazna rampa Varšavska i da je zaposlenik tuženika. Navodi kako je tuženik tužitelja uzeo kao podizvođača koji je trebao obaviti određene radove žbukanja zidova stropa i dijafragme te izradu estriha sa podlogom na navedenim gradilištima. Pojašnjava da je to u stvari glazura, odnosno podloga za postavu podova. Ističe da je tužitelj dio radova izveo nekvalitetno, tako da kao šef gradilišta nije htio potpisati okončanu situaciju i primopredajni zapisnik. Napominje kako je znao da će oko estriha biti problema, jer je investitor naknadno trebao ugraditi instalacije, pa se dio te glazure morao razbijati, pozvao je sudskog vještaka, koji je dao konačno mišljenje o izvedenim radovima i utvrdio da dio radova nije kvalitetno izveden te da će sanacija istih koštati oko 450.000,00 kn, a tužitelj je odbio popraviti glazuru, tako da je tuženik angažirao drugog podizvođača koji je te radove obavio. Navodi kako je investitor platio dio popravaka u iznosu od 160.000,00 kn obzirom da je dio glazure bio razbijen njegovom krivnjom zbog naknadnih instalacija, a ostatak je platio tuženik. Napominje da se radilo o velikoj površini, da se glazura testirala na otprilike svaka 2 metra i da je na taj način sudski vještak utvrdio da su radovi izvedeni nekvalitetno. Odgovarajući na pitanje punomoćnika tužitelja, da li je tijekom radova tuženik imao primjedaba na kvalitetu, navodi da je tuženik imao primjedaba i da je po tim primjedbama tužitelj nešto i popravljao. Napominje da je uporište za njegovo nepotpisivanje okončane situacije i primopredaje radova bio ugovor sklopljen među strankama po kojem je tužitelj bio obavezan otkloniti sve nedostatke po primjedbama, izvijestiti tuženika kao njegovog investitora da su nedostaci uklonjeni i predati izvedene radove slijedećem izvođaču u ovom slučaju parketararu, ali užitelj je 6 mjeseci odbijao postupiti sukladno ugovoru, stalno ponavljajući kako je on svoje radove izveo do kraja. Naglašava da su i tužitelj i tuženik imali zajednički problem u predavanju radova u drugu fazu, da su pokušavali pomoći tužitelju na način da se ne mora ulagati u sanaciju glazura, tj. da ti radovi prođu takvi kakvi jesu, ali u nekim prostorijama je bilo odstupanja 3 pa i 4 cm, a što je utvrdio sudski vještak pa to jednostavno nije moglo proći. Navodi da su po njegovom nalogu instalateri izrezivali glazuru i ugrađivali instalacije i to vodovodne, električne i instalacije za grijanje, a glazure je krpao tuženik vlastitim snagama. Navodi da je sudski vještak svoj nalaz dao poslije tzv. krpanja nakon uređivanja šliceva i ugradnje instalacija, ali napominje da tužitelj nije sve ugovorne radove izvršio na vrijeme tako da je on cijelo vrijeme bio prisutan na gradilištu i onda kada su nastajali svi ti problemi. Ističe da je okončana situacija vraćena tužitelju s objašnjenjem i ponuđena mu je nova okončana situacija koju tužitelj nije potpisao već je rekao da će spor riješiti na sudu, ne obrazloživši razloge odbijanja potpisivanja okončane situacije. Ističe da je tužitelj prije potpisivanja ugovora došao na gradilište vidjeti uvjete u kojima će raditi. Napominje da se radilo o mokrim radovima koje je trebalo izvesti tijekom 11., 12. i 01. mjeseca, a što tužitelj nije uzeo u obzir, već je preuzeo obvezu koju nije mogao izvršiti, pa je na gradilište doveo 10 različitih kooperanata i na taj način proizveo kaotično stanje jer je, po njegovom mišljenju, tužitelj precijenio svoje mogućnosti. Odgovarajući na pitanje punomoćnika tužitelja da li je uobičajeno da se prvo rade glazure a onda instalacije navodi da je zbog kašnjenja u rokovima odluka cijelog tima gradilišta bila da se dio glazura žrtvuje radi stizanja rokova, a što je investitor u konačnici i platio 160.000,00 kn.

Iz saslušanja svjedoka Ivana Krišto utvrđeno je da je on bio voditelj radova na gradilištima Cvjetni prolaz i Varšavska kao zaposlenik tužitelja tako da zna da je tužitelj sklopio ugovor s tuženikom kojim se obvezao izvesti određene radove žbukanja zida, stropa i dijafragme te izrade estriha sa podlogom na svim gradilištima. Napominje kako je rok za izvođenje radova bio je vrlo kratak, 15. siječnja 2011. a tužitelj je radove preuzeo 27. studenog 2010. Ističe kako je, kada su oni napravili skoro 80% glazure na tim objektima, investitor tek tada izrezao glazure radi ugradnje instalacija. Napominje da je glavni investitor htio do otvaranja trgovačkog centra Cvjetni trg završiti sve grube, prljave radove, a u to spadaju i

glazure. Ističe da se instalacije nikada ne stavljaju nakon što je glazura dovršena jer rezanje glazure presudno utječe na kvalitetu i stabilnost radova budući da je estrih glazura izvedena na elastičnoj podlozi (stiropor 3 cm debljine) uslijed čega je došlo do deformacije, vertikalnih i horizontalnih pomaka i pukotina budući da je omogućeno gibanje na elastičnoj podlozi. Pojašnjava da tuženik nije želio potpisati primopredaju radova jer je glavni nadzorni inženjer na gradilištu tražio da podloga prije parketara bude savršeno nivelirana, a što je u suprotnosti sa sklopljenim ugovorom po kojem su bila ugovorena dozvoljena odstupanja po HRN-DIN 18202. Ističe kako su svi radovi na gradilištu kasnili, da su se probijali rokovi i da je to jedan od razloga zašto tužitelj nije napravio svoje radove na vrijeme, Navodi da je tuženik ponudio novu okončanu situaciju tužitelju kojom se tužitelj tereti za radove koji su izvedeni na popravku glazure da bi se ona dovela u savršeno stanje prema zahtjevu investitora a što tužitelj nije mogao prihvatiti i zato nisu potpisali okončanu situaciju koju je poslao tuženik, jer se ne smatraju odgovornima za 280.000,00 kn koje je tuženik platio trećima za sanaciju glazure. Napominje da je tužitelj stavio glazuru na 17.330 m², a da su problemi nastali samo u stambenom dijelu i to na 5.460 m², a da tamo gdje nije bilo naknadnih intervencija nije bilo niti prigovora na kvalitetu izvedenih radova. Navodi da je nesporni dio radova plaćen, osim što nije vraćen depozit u iznosu od 10% izvedenih radova svake privremene situacije, a nakon konačnog obračuna. Napominje da tuženik nije preuzeo radove, zato što je glavni investitor, Hoto-grupa, imao primjedaba na izvedene radove, ali tek nakon što su oni sami izrezali tzv. šliceve za ugradnju instalacija i bilo je jasno da postoji spor, odnosno različita viđenja stvari, jer tužiteljev prijedlog okončane situacije tuženik nije želio potpisati uz obrazloženje da to ne može nikako potpisati, jer da investitor ima primjedaba pa je tuženik tražio da tužitelj sve te glazure, a nakon intervencije investitora ugradnjom instalacija, dovede u savršeno stanje na što oni nisu mogli pristati obzirom da se radi o više od 5.400 m². Ističe da je tužitelj s tuženikom surađivao i prije, a i poslije šoping centra na Cvjetnom trgu i da nije bilo nikakvih problema, tako da je tužitelj tijekom 2011.godine za tuženika u Biogradu na moru izveo ogroman posao glazure na koji nije bilo primjedaba, pa zato naglašava da su primjedbe bile za onih 5.400 m², na kojima je nakon tužiteljevog izvođenja glazure investitor vršio intervencije urezivanjem tzv. džepova za instalacije.

Iz saslušanja Božidara Blažević utvrđeno je da je on bio glavni nadzorni inženjer za cijelu zgradu za obrtničke i građevinske radove te je kontrolirao kvalitetu izvedenih radova, a surađivao je i s voditeljem gradilišta, ali s kooperantima tuženika nije imao nikakvih odnosa jer ga nije zanimalo tko su tuženikovi ostali kooperanti već samo kako su radovi izvedeni. Sjeća se da su podovi u stambenom dijelu zgrade bili nekvalitetno izvedeni tako da su oni morali prvo dovesti podloge u uredno stanje da bi mogli nastaviti raditi. Pojašnjava da se podloge mogu dovesti u red na dva načina i to razbijanjem i pravljenjem novih podloga i poravnavanje istih ili dodavanje mase za izravnavanje ili podloge ili poda različite debljine. Navodi kako su oni za svaku prostoriju radili plan budući je bilo toliko loše napravljeno da je on za svaki stan posebno pisao upute kako će se to napraviti odnosno popraviti jer bi puno kasnili s predajom objekta da su se podovi razbijali i radili novi. Ponovno ističe da su podovi bili toliko loše izvedeni da je on sve to odmah upisao u građevinski dnevnik, a smatra da, čak i da je bilo naknadnih radova, niti jedan od tih radova nije mogao utjecati na ravninu poda. Ističe da je pod bio loše izveden barem u pola stambenog dijela zgrade iako on ne zna tko je radio podove. Čini mu se da je šliceve u podu radio tuženik, ali smatra da to izrezivanje šliceva nije imalo nikakvih utjecaja na ravninu poda, jer su ti šlicevi išli uz zidove. Sjeća se da je o svim nedostacima obavještavao tuženika koji je onda te nedostatke otklanjao, a nije mu poznato tko je trebao snositi troškove za otklanjanje nedostataka.

Sud je poklonio vjeru saslušanim svjedocima Vinku Kovačević i Ivanu Krišto jer su iskazivali suglasno logično i uvjerljivo, a njihovi iskazi su u suglasju s ostalim provedenim dokazima, a naročito s nalazima i mišljenjima vještaka Mirka Kožulj i maje Petrović.

Sud je odredio građevinsko vještačenje radi utvrđivanja stanja i kvalitete izvedenih plivajućih estriha u stambeno poslovnom kompleksu Cvjetni prolaz, odnosno da li je sve izvedeno sukladno ugovoru i napraviti okončani obračun na dan kada je tužitelj zatražio okončani obračun, 19.12.2011.

Iz Nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Mirko Kožulj dipl. ing. građ. utvrđeno je da je tužitelj izveo sve žbuke i plivajuće estrije iz Ugovora broj 3067/2010-M na objektu Cvjetni prolaz – Varšavska 6 u skladu s normativima i propisima u graditeljstvu, stručno i kvalitetno uz poštovanje operativnog plana gradilišta. Prije Okončanog obračuna između tužitelja i tuženika za izvedene radove na objektu Cvjetni prolaz – Varšavska 6, na dan 30.11.2011. vještak je utvrdio da je vrijednost ugovorenih radova temeljem Ugovora broj 3067/2010-M zajedno s PDV-om 23% iznosila 4.006.543,61 kn, a da je vrijednost izvedenih radova po navedenom Ugovoru zajedno s PDV-om 23% iznosila 2.944.243,82 kn i vrijednost izvedenih vantroškovničkih radova zajedno s PDV-om 23% je iznosila 154.850,48 kn pa je ukupna vrijednost izvedenih radova iznosila 3.099.094,30 kn. Vještak je isto tako izračunao vrijednost situiranih radova po Privremenim situacijama od 1. do 6. u iznosu od 3.017.131,97 kn zajedno s PDV-om 23% tako da je za situirati po Okončanoj situaciji ostalo 81.962,33 kn zajedno s PDV-om 23%.

Tužitelj nije imao primjedaba na nalaz i mišljenje vještaka pa je specificirao tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka.

Tuženik je podneskom od 12.03.2014. prigovarao nalazu i mišljenju vještaka osim u dijelu u kojem navodi da bi vrijednost radova po Okončanoj situaciji iznosila 81.962,33 kn, a ne 127.582,88 kn kao što to tužitelj navodi u tužbi, ali u ostalom dijelu nalaza i mišljenja u kojem vještak navodi da su radovi bili izvedeni kvalitetno u skladu s normativima i propisima, tuženik prigovara smatrajući da nije na zadovoljavajući način, odnosno u cijelosti proveo vještačenje jer se uopće ne osvrće na dokaznu snagu vještačkog nalaza vještaka Gorana Rukavine. Navodi kako je vještak svoj cjelokupni nalaz bazirao na činjenici određenih upisa i Građevinskom dnevniku i Građevinskoj knjizi potpuno zanemarujući da se konačna kvaliteta radova ne utvrđuje u Građevinskom dnevniku i Građevinskoj knjizi već ispitivanjima i mjerenjima nakon dovršetka rada.

Vještak Mirko Kožulj dipl.ing.građ. se očitovao na primjedbe tuženika 04.04.2014. navodeći kako u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja time da pojašnjava kako je proučio vještački nalaz vještaka Gorana Rukavine koji ne smatra spornim, ali ga ne smatra relevantnim jer je isti stigao prekasno, odnosno ako je tuženik smatrao da izvedene glazure treba vještačiti tada je to trebalo učiniti kada su glazure bile završene, a ne nakon što su bile isječene radi polaganja strojarskih i elektro kablova, odnosno kada je glazura već bila oštećena od mnogobrojnih izvoditelja radova. Vještak dalje pojašnjava da je tuženik od tužitelja trebao preuzeti izvedene glazure kada su iste bile izvedene i to u prosincu 2010. i siječnju 2011., a ne raditi zapisnik o kvaliteti izvedenih glazura 27.07.2011. kada su glazure već bile isječene i oštećene nedopuštenim korištenjem te nakon što su se pojavili progibi stropnih konstrukcija nakon čega je trebalo popraviti cementne glazure nivelirajućom masom, a za što tužitelj uopće nije bio odgovoran. Vještak zaključuje da se ne radi o propustima tužitelja po pitanju tehničkih karakteristika i svojstvima cementnih glazura već se radi o fizičkim oštećenjima glazura i progibima stropnih konstrukcija.

Tuženik je i nakon pismenog očitovanja vještaka Mirka Kožulj, dipl. ing. građ. i dalje imao primjedaba pa je predložio da se vještak usmeno očituje na prigovore tuženika na slijedećem ročištu.

Vještak se usmeno očitovao na prigovore tuženika na ročištu 27. listopada 2014. prvenstveno ističući kako je u trenutku izrade nalaza i mišljenja objekt bio u potpunosti dovršen tako da nije imao priliku izvršiti vizualni pregled spornih radova, već je svoj vještački nalaz sačinio temeljem dokumentacije u sudskom spisu, a u jednom trenutku izrade

vještačkog nalaza obratio se tuženiku za dodatnu dokumentaciju, ali tuženik mu nije ništa dostavio, tako da je vještački nalaz sačinio prema dokumentaciji u sudskom spisu. Navodi kako je kao građevinski inženjer pomno pratio gradnju tog objekta i dokumentaciju kroz udruhu građevinskih inženjera i tehničara radi specifične tehnologije koja je primijenjena na izgradnji tog objekta, tako da je shvatio primjedbe tužitelja kako su njegovi radovi uništavani od drugih izvođača na izgradnji predmetnog objekta. U samom ugovoru između tužitelja i tuženika stoji da će tuženik svakodnevno preko svoje nadzorne službe pratiti dinamiku i kvalitetu izvedenih radova i to evidentirati kroz građevinski dnevnik tužitelja. Građevinski dnevnik koji se nalazi u sudskom spisu dokazuje da tuženik preko svojih nadzornih inženjera nije uredno supotpisivao građevinski dnevnik, niti je u građevinski dnevnik unio primjedbe na kvalitetu izvedenih radova, a ističe kako je tuženik potpisao kompletnu građevinski knjigu za izvedene radove a to znači da time potvrđuje da nije imao primjedbe na izvedene radove. Nakon što je tužitelj izveo radove, tuženik u dogovoru s investitorom odlučuje se da bez suglasnosti tužitelja sve elektro i strojarske instalacije montira po stropu objekta na način da ispresijeca predmetnu cementnu glazuru i time zbog mnogih kooperantskih radova dodatno uništi sporne radove. Zbog velikog broja kooperantskih radova na svježoj cementnoj glazuri koja je postavljena na stiroporu koja predstavlja vrlo nježan građevinski element, došlo je do značajnih oštećenja koja tužitelj na zahtjev tuženika kasnije nije htio otkloniti o svom trošku. Vještak navodi još jedan element koji se sporan u ovom slučaju, a što se pokazalo u vještačkom nalazu tuženika, da je tijekom izgradnje došlo do progiba stropnih ploča tako, kad su došli parketari da postave parket utvrdili su da bi taj progib i tu deformaciju trebalo popuniti određenim građevinskim materijalom za što je trebalo izdvojiti 300 i nešto tisuća kn. Odgovarajući na pitanje punomoćnika tuženika da li su radovi drugih izvođača imali utjecaja na ravninu estriha, navodi da nisu. Navodi kako u građevinskom dnevniku nije uočio primjedbe koje da je povremeno upisivao nadzorni inženjer tuženika. Navodi da su tuženik i investitor sanirali nedostatke koji su nastali radom drugih izvođača nakon isijecanja predmetne cimente glazure za potrebe ugradnje elektro i strojarskih instalacija. Vještak naglašava kako je tuženik bio dužan preuzeti radove tužitelja prije odluke o isijecanju predmetne glazure. Punomoćnik tuženika predočava vještaku listove 81 i 95 spisa na kojima postoje primjedbe nadzornog inženjera o oštećenjima estriha na što vještak navodi da iz primjedba nadzornog inženjera proizlazi da je došlo do oštećenja izvedenih radova a ne do loše izvedbe. Punomoćnik tuženika predočava vještaku listove građevinskog dnevnika 29 do 34 koji su u sudskom spisu na stranicama 96 do 101 pa vještak navodi kako se na predočenim listovima građevinskog dnevnika govori o popravcima izrezane glazure i za kraj navodi kako ostaje u cijelosti kod nalaza i mišljenja od 27.01.2014. godine.

Punomoćnik tuženika je i nakon usmenog očitovanja vještaka ostao kod svih prigovora i predložio novo vještačenje po drugom vještaku građevinsku struke.

Sud je odredio provođenje novog građevinskog vještačenja na okolnost kada su nastala oštećenja na podovima u stambenom dijelu zgrade i zbog čega po vještaku Maji Petrović dipl.ing.grad.

Iz Nalaza i mišljenja građevinskog vještaka Maje Petrović utvrđeno je da su oštećenja na podovima u stambenom dijelu zgrade nastala zbog naknadnih izrezivanja i šlicanja cementnog estriha na plivajućoj podlozi za potrebe elektro i strojarskih instalacija u periodu od 22.01.2011. Vještak je svom Nalazu priložio listove građevinskog dnevnika koji su bili temelje za izradu Nalaza i mišljenja.

Tužitelj nije imao primjedaba na nalaz i mišljenje vještaka ističući kako i iz ovog vještačenja proizlazi da su oštećenja na podovima u stambenom dijelu zgrade nastala nakon naknadnih izrezivanja cementnog estriha na plivajućoj podlozi za potrebe postavljanja elektro i strojarskih instalacija.

Tuženik je podneskom od 29.12.2015. prigovario nalazu i mišljenju vještaka Maje Petrović dipl. ing. građ. ističući kako vještak nije odgovorio na pitanja kada i zbog čega su nastala oštećenja na podovima u stambenom dijelu zgrade. Ponavlja kako je nalaz i mišljenja vještaka Gorana Rukavine, bez obzira što ga je privatno angažirao tuženik sačinjen stručno i nepristrano. Napominje kako je predmet ovog postupka pitanje kvalitete izvedbe estriha, dakle podloge ili glazure na kojoj su naknadno vršeni podopolagački radovi i smatra kako vještak Maja Petrović dipl. ing. građ. pogrešno zaključuje kako su radovi izvedeni u skladu s normativima i propisima u graditeljstvu jer da u građevinskom dnevniku nisu postojali upisi šefa gradilišta i nadzornog inženjera u kojima bi se konstatiralo da su glazure nekvalitetno izvedene slijedom čega ne prihvaća nalaz i mišljenje i predlaže provesti novo vještačenje.

Vještak se pismeno očitovao na prigovore tuženika ističući da je Nalaz u potpunosti izrađen prema zadatku suda, i da je izrađeno na osnovu svih dokumenata koji se nalaze u spisu i upise sudionika u gradnji u građevinski dnevnik. Pojašnjava kako Pravilnik o uvjetima i načinu vođenja građevinskog dnevnika (NN 6/2000) a koji je vrijedio u vrijeme izvođenja radova propisuje da glavni nadzorni inženjer upisom u dnevnik odobrava, odnosno zabranjuje nastavak radova te odobrava, odnosno određuje način otklanjanja utvrđenih neusklađenosti. ujedno i sukladno Zakonu o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07) koji je vrijedio u doba izvođenja radova dužnosti nadzornog inženjera između ostalog su bile da bez odlaganja upozna investitora s svim nedostacima odnosno nepravilnostima koje uoči tijekom građenja. ističe kako je nejasno zašto nisu učinjena mjerenja geometrije izvedenih estriha prije nego su vršena izrezivanja za postavu instalacija, već naknadno, kao i zašto nije izvršena primopredaja samog šlicanja. Napominje kako je uobičajeno u građevinskoj praksi da se naknadni zahvati na određenoj površini kao što je u ovom slučaju šlicanje glazure rade tek kada se prethodni radovi zapisnički preuzmu kako bi samim tim i odgovornost zbog eventualnih nedostataka prešla na izvođača koji radi naknade zahvate. Napominje, kako samim naknadnim izvođenjem radova, odnosno izvođenjem šlicanja za postavu instalacija bez sastavljenog zapisnika o eventualnoj nekvalitetni izvedene glazure, tuženik je preuzeo odgovornost za konačnu izvedbu. Prilikom izrade vještačkog nalaza analizirano je kada su i zbog čega nastala oštećenja u stambenom dijelu zgrade, odnosno analizirali su se svi radovi izrade estriha u stambenom dijelu tako da sukladno pregledanoj dokumentaciji iz koje se izdvaja činjenica da se u pregledanim građevinskim dnevnicima nigdje ne spominje kako estrisi nisu izvedeni sukladno pravilima struke ili da su vizualnom metodom uočeni ikakvi nedostaci i to sve do početka radova na šlicanju, vještak zaključuje da je do oštećenja došlo kod šlicanja estriha dok nedostataka na izvedenim estrisima prije šlicanja prije nije niti bilo. Izrezivanje utora za instalacije su se vršila na svim estrisima u stambenom dijelu, odnosno prema dostupnoj dokumentaciji nije bilo moguće izdvojiti cjelinu u kojoj se eventualno utori nisu radili. Posebno ističe kako se ne smije zanemariti da čak da se u nekoj od cjelina nisu izrezivali utori, a što nije vidljivo iz dostupne dokumentacije, kooperanti koji su izvodili radove na šlicanju i kasnije na krpanju utora su zasigurno prouzročili određena oštećenja na svježem izrađenom estrihu prolaskom većeg broja ljudi i materijala preko iste tako da vještak u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja.

Tuženik je prigovario dopuni nalaza i mišljenja vještaka Maje Petrović, dipl. ing. građ, ponavljajući kako vještak nije ispunio zadatak koji mu je dao sud i odgovorio na pitanja kada i zbog čega su nastala oštećenja na estrihu.

Vještak se usmeno očitovao na prigovore tuženika na ročištu 03. listopada 2016. prvenstveno ističući da je nalaz i mišljenje kao i dodatni podnesci vršeni na osnovu dostupne dokumentacije u spisu kao i dodatne dokumentacije ustupljene od strane tuženika, sve kako je i navedeno u nalazu i mišljenju jer uvid u stvarno izvedeno stanje na gradilištu nije bilo moguće izvršiti obzirom da su radovi bili izvedeni davno prije. Napominje kako je nalaz vještaka Rukavine izrađen nakon izrade estriha, a samim šlicanjem estriha u tako velikom

opsegu kao što je vidljivo na fotografijama u spisu (list 281-304) dolazi do stvaranja pomaka u samom estrihu što u konačnici utiče na samu ravnost podloge, ali nije moguće utvrditi postotak ukupne površine estriha na koju otpada šlicanje, već se jedino može utvrditi da su šlicevi bili izrazito široki te su zasigurno uticali naravnost podloge. Ističe kako su šlicanja vršena u stambenom dijelu iz čega se daje zaključiti da su maksimalne veličine prostorija bile do 100 m², a ne 1.000 m² ili više te ovako veliki šlicevi zasigurno utiču na ravnost podloge iako nije osobno bila u spornom stambenom prostoru i uvjerila se u veličinu prostorija.

Odgovarajući na pitanje punomoćnika tuženika koliko je potrebno vremena da se estrih nakon polaganja stvrдне kako hodanje po njemu ne bi uzrokovalo deformacije, napominje kako estrih potpunu čvrstoću spremnu za izvođenje daljnjih radova dobiva nakon 28 dana time da se neki lakši radovi (pješački prolaz ili sl.) može uz oprez dozvoliti i ranije, ali sve ovisi i o debljini cementnog estriha kao i trenutnim uvjetima u danom prostoru.

Odgovarajući na pitanje punomoćnika tuženika da li se moglo očekivati da nakon 60 dana estrih bude dovoljno tvrd da hodanje po njemu radnika koji izrezuju dio estriha za instalacije radi toga ne trpi deformacije, ponavlja kako je već navela da je moguće da je estrih oštećen prilikom prolaska ljudi i naglašeno je da se radi o svježem estrihu što se zasigurno nije odnosilo na estrih nakon 60 dana i na prolaske ljudi koji su vršili šlicanje. Ističe kako su upravo šlicanja oštetila već izvedeni estrih.

Prema ocjeni suda, vještak je dao stručan, logičan i argumentiran nalaz i mišljenje pa je stoga isti u cijelosti prihvaćen.

Sud je odbio prijedlog tuženika za provođenjem trećeg građevinskog vještačenja jer su, prema mišljenju ovog suda ova provedena vještačenja i po Mirku Kožulj dipl. ing. građ. i Maje Petrović dipl. ing. građ. stručno, obrazloženo i argumentirano odgovorila na sva postavljena pitanja suda, a samo nezadovoljstvo tuženika nalazima nije dovoljan razlog za provođenje i trećeg vještačenja na iste okolnosti.

Dakle prema mišljenju ovog suda, a što proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka Mirka Kožulj i Maje Petrović tužitelj je sve svoje radove izveo kvalitetno i u skladu s pravilima struke, a do oštećenja estriha je došlo isključivom krivnjom tuženika, odnosno investitora kada su vršena šlicanja, odnosno kada su se naknadno polagale elektro i druge instalacije pa tuženik neosnovano blokira sredstva tužitelja od 10% svake ovjerene privremene situacije u utuženom iznosu.

Temeljem čl. 19. Godišnjeg ugovora broj 2817/2011-M plaćanje će se vršiti putem privremenih mjesečnih i okončanih situacija, a čl. 25. istog ugovora navodi kako na ime garancije za dobro izvođenje i kvalitetu izvedenih radova naručitelj, ovdje tuženik, od svake situacije izvoditelja, ovdje tužitelja zadržava polog u iznosu od 10% vrijednosti radova do predaje objekta investitoru, odnosno najduže 2 mjeseca po okončanoj situaciji.

Sve privremene situacije su uredno potpisane i ovjerene i od strane tužitelja i od strane tuženika, a nije ovjerena samo okončana situacija iz lipnja 2011. pa ipak tuženik odbija tužitelju vratiti 10% svake privremene situacije, odnosno odbija potpisati okončanu situaciju tvrdeći da radovi nisu izvedeni kvalitetno.

Tužitelj je tijekom postupka dokazao da je postupio u skladu s ugovorom i radove izveo stručno i kvalitetno pa je temeljem čl. 620. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i 41/08 i dalje ZOO) usvojio tužbeni zahtjev za isplatu izvedenih radova, odnosno naložio tuženiku povrat 10% zadržanih sredstava po svakoj privremenoj situaciji i presudio kao u točki I izreke presude.

Prema odredbama čl. 9. ZOO-a sudionik u obvezno-pravnom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje pa ga je valjalo obvezati na platež dijela utuženog duga, a prema odredbama čl. 183. st. 1. ZOO-a dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje pa je – sukladno čl. 29. ZOO-a – zbog zakašnjenja s ispunjenjem novčane obveze dužan, pored glavnice, platiti i zateznu kamatu od

dospijeca do plateža. Prilikom utvrđivanja propisane kamatne stope iz čl. 29. st. 2. ZOO, uzeto je u obzir da je konkretan spor proizašao iz trgovačkog ugovora u smislu čl. 14. st. 2. ZOO, pa je primijenjena stopa koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke za osam postotnih poena.

Tuženik podneskom od 31.10.2013. stavlja prigovor prijeloja u iznosu od 285.507,99 kn pozivajući se na odredbu čl. 606. st.2. ZOO-a smatrajući da i nakon proteka od dvije godine ima pravo od izvođača zahtijevati sniženje naknade ili naknadu štete radi nedostataka.

Tuženik tijekom postupka nije dokazao da su nedostaci na estrihu nastali zbog nekvalitetnog rada tužitelja jer iz nalaza i mišljenja oba vještaka koja je sud prihvatio proizlazi da su nedostaci nastali zbog naknadnog šlicanja a sve prema zahtjevu investitora i tuženika, slijedom čega je tuženikov prigovor prijeloja odbijen kao neosnovan.

Prema odredbi čl. 154. ZPP-a stranka koja izgubi parnicu dužna je protivnoj strani nadoknaditi parnični trošak, a prema čl. 155. ZPP-a sud, prilikom odmjeravanja troškova, u obzir uzima samo one radnje koje su bile bitne za vođenje postupka, kao i troškove koje je tužitelj određeno zatražio sukladno čl. 164. ZPP-a.

Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 91/04 i 37/05, u daljem tekstu Tarifa), a pristojbe na presudu prema odredbama Zakona o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi (NN 26/03, pročišćeni tekst).

U skladu s navedenim odredbama tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od po 5.000,00 kn (Tbr.7.1. Tarife), sastav podneska od 16.04.2012., 24.07.2013., 04.03.2014., 01.04.2014., 05.11.2015. i 14.12.2015. u iznosu od po 5.000,00 kn (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanje na ročištu 03.10.2012., 13.02.2013., 27.10.2014., 20.03.2015., 09.06.2015., 15.04.2016. i 03.10.2016. sve u iznosu od po 5.000,00 kn (Tbr. 9.1. Tarife) i zastupanja na ročištu za objavu presude 09.11.2016. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 9.3. Tarife), dakle ukupno 77.500,00 kn uvećano za PDV 25% u iznosu od 19.375,00 kn (Tbr. 42 Tarife) i trošak vještačenja u iznosu od 12.000,00 kn, kao i sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 4.180,00 kn i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 4.079,00 kn temeljem Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 74/95, 57/96, 137/02 i 125/11, 112/12 i 157/13 dalje ZSP), dakle ukupno priznati parnični trošak tužitelja iznosi 117.134,00 kn, stoga je odlučeno kao u točki III izreke.

Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška vještačenja u iznosu od 6.000,00 kn i sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 4.000,00 kn, dakle s ukupno 10.000,00 kn obzirom nije uspio u sporu pa je odlučeno kao u točki IV izreke.

U Zagrebu, 09. studenog 2016.

SUDAC:
Maja Jurovicki, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog opravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku

protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Za točnost opravka-
ovlašteni službenik
Mirjana Gašparić

Datum obračuna: 09.11.2018

Br.	Stavka / Opis	Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug		
1.	GLAVNICA	21.01.2012	327.257,63	0,00	327.257,63		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	22.01.2012 - 31.07.2015	327.257,63	1287	15,00%	172.961,13	172.961,13	500.218,76
	01.08.2015 - 31.12.2015	327.257,63	153	10,14%	13.909,97	186.871,11	514.128,74
	01.01.2016 - 30.06.2016	327.257,63	182	10,05%	16.354,83	203.225,94	530.483,57
	01.07.2016 - 31.12.2016	327.257,63	184	9,88%	16.254,87	219.480,81	546.738,44
	01.01.2017 - 30.06.2017	327.257,63	181	9,68%	15.709,08	235.189,89	562.447,52
	01.07.2017 - 31.12.2017	327.257,63	184	9,41%	15.524,03	250.713,92	577.971,55
	01.01.2018 - 30.06.2018	327.257,63	181	9,09%	14.751,61	265.465,53	592.723,16
	01.07.2018 - 09.11.2018	327.257,63	132	8,82%	10.438,53	275.904,06	603.161,69
2.	GLAVNICA	10.11.2016	117.134,00	0,00	117.134,00		
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	11.11.2016 - 31.12.2016	117.134,00	51	9,88%	1.612,61	1.612,61	118.746,61
	01.01.2017 - 30.06.2017	117.134,00	181	9,68%	5.622,69	7.235,30	124.369,30
	01.07.2017 - 31.12.2017	117.134,00	184	9,41%	5.556,45	12.791,75	129.925,75
	01.01.2018 - 30.06.2018	117.134,00	181	9,09%	5.279,98	18.071,73	135.205,73
	01.07.2018 - 09.11.2018	117.134,00	132	8,82%	3.736,22	21.807,95	138.941,95

Rekapitulacija obračuna

Glavnica (2)	444.391,63 HRK
Trošak ovrhe (0)	0,00 HRK
Kamate	297.712,01 HRK
Uplate (0)	0,00 HRK
Ukupni dug na dan 09.11.2018	742.103,64 HRK

R
RF 10 300 258 1 HR

NV

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR ZAGREB
Ulica grada Vukovara 70
10000 Zagreb